

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συντάσσεται ἀπὸ τοῦ Ἰεροσολίμου καὶ Παιδείας ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων παιδαγωγῶν ἀμερικανῶν συγγραφέων. Ἐκδόσεις κεντρικαὶ εἰς τὴν πόλιν Ἰερὸν Ἰεροσολίμων καὶ ἐκτὸς τοῦ Οὐκραϊνου καὶ Πρωσίου Κρατοῦ καὶ Ἰαπωνίας, ἐκ ἀνάγκης εἰς τὰς πόλεις.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΔΗΛΗΡΤΕΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίως δραχμ. 75. Ἐφάμιλλον δρ. 40. Τρίμηνος δρ. 22.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Διμήσιον γράμμα διαστρ. 50.— Ἀρμενίας δολάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ Ἰαπωνίας ἐν γένησι τῶν ἄλλων ἑξαπένναις ὁλλανδία 10.
Ἐφάμιλλον καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ Τῶ 1879

ΙΑΡΥΘΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἐρχίζουσι τὴν 1ην ἰουουλίτου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅσοι ἐπιθυμοῦσι δεῖσθαι, πρὸς τὸ Ἐκδοτικόν.

Περίοδος Β'.—Τόμος 32ος

Ἐν Ἀθήναις, 28 Νοεμβρίου 1925

Ἔτος 47ον—Ἀριθ. 52

ἹΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΕΙΑΣ

ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΑΚΙ

[Μυθιστόρημα τοῦ Δοξαγοῦ DANRIT]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'. (Συνέχεια)

Ὁ ταγματάρχης Μαρὲν, ὁ γέρος ἀπόστρατος ποῦχε δεηθῆσαι τὸ Γιώργο ἀπὸ πρῶτο του ταξίδι στὸ Σκίβ-Πριόβ καὶ τοῦχε δεῖξει τὸ μέρος ἔπου εἶχε πέσει ὁ συνταγματάρχης Καρδινιάκ, εἶχε πεθάνει ἀπὸ πέρσου. Αὐτὸ ἦταν μιὰ θλιβερὴ εἰδήσις γιὰ τὸ φίλο μας. Μὰ ὁ ἐφημέριος τοῦ Μαρ-λα-Τοῦρ ἦταν ἀκόμα ἐκεῖ. Οἱ τρεῖς φίλοι πηγαν νὰ τὸν χαιρετήσουν, ἐνῶ ἡ κυρία Καρδινιάκ μπήκε στὴν ἐκκλησία νὰ προσκυνήσει.

Μπήκαν μαζί του στὸ Μουσεῖο ποῦ σχηματίζει τώρα, συλλέγοντας μ' ἐδάφεια ἅλες τὶς ἀναμνήσεις ποῦχαν σχέση μὲ τὶς ἡμέρες τῆς 16 καὶ 18 Ἀυγούστου 1870: εἰκόνας στρατηγῶν, ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν ποῦ εἶχαν σκοτωθῆσ' αὐτὲς τὶς μάχες, γαλλικὰ ἔπλα, ὀβίθες, σπαθιά. Ἐπομίδες, σταυροὺς, χάρτες.

Κι' ὁ ἀγαθὸς ἐφημέριος τοῦχε ἐξηγήσει τὸν ὄρατο σκοπὸ του. Ὀνειρευόταν νὰ χτίσει στὸν κήπο του μιὰ εὐρύχωρη αἴθουσα, ἔπου εἴδ' αὐτὰ τάντικαίμενα θάμπαιναν ταξινομημένα, σὲ τρόπο ποῦ τὸ Μαρ-λα-Τοῦρ νὰ γίνε τὸ πατριωτικὸ κέντρο τῆς Γαλλικῆς Δορραίνης.

Βγαίνοντας ἀπ' τὸ προδουτέριο, ὁ Γιώργος συλλογίστηκε: «Ἐθὼς μόλις γυρίσω στὶς Βερσαλλίες, θὰ στείλω ἕνα βοήθημα σ' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ νὰ πραγματοποιήσει τὸνειρὸ του.»

Κι' ἄφισε τοῦχος δύο φίλους του, γιὰ νὰ πάει στὸ σταθ-

μὸ. Ἦταν ἡ ὥρα ποῦ θάφταν ὁ ἀδελφὸς Ὀρμεσσόν. Κι' ἀληθινὰ τὸν βρήκε, ἀνάμεσα στὸ πλῆθος ποῦ ἔβγαине ἀπ' τὸ τραῖνο τοῦ Ναυοῦ καὶ πλημμυροῦσε τοῦχος δρόμου.

— Πήρατε μαζί σας πολιτικὰ ρούχα; ρώτησε ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀξιωματικὸ. Γιατὶ ξέρετε καλὰ πὼς καὶ μὲ τὴν ἀδεια ποῦ ἔχω, δὲ θὰ μπορέσετε νὰ παράσετε στὸ γερμανικὸ ἔδαφος μὲ τὴν στολή σας.

— Ἐχω ἄλα ὅσα χρειάζονται. Τὸ ἀμάξι δικό μας μᾶς περιμένει στὸ προδουτέριο. Τί ὥρα θὰ φύγουμε;

— Ἐθὼς μόλις τελειώσει ἡ τελετὴ.

Πρέπει ἄδριο τὸ πρῶτὸ νὰ βρισκομαί στὸ Ἀμπτεβίλ.

— Τότε, στὴ μία!

Κι' ἀπ' τὴ στιγμὴ αὐτῆ, ὁ Γιώργος Καρδινιάκ, μὲ τὴν ψυχὴ καὶ τὴ σκέψη ἀποροφημένη στὴν ἱερὴ πράξι ποῦ ἔμελλε νὰ ἐκτελέσει, παρακολούθησε τὴν τελετὴ, σὰν σῶμα δίχως ψυχῆ.

**

Στὴ μία, τὸ διπλὸ ἀμάξι ἔπου εἶχαν καθίσει ἡ κυρία Καρδινιάκ, ὁ ἀδελφὸς Ὀρμεσσόν κι' ὁ Γιώργος, ἔνα βαρὺ ἀμάξι ποῦ εἶχε ἀπὸ πίσω μιὰ θέσι σὰν κάσση, γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ φερέτρου, περνοῦσε ἀπ' τὰ σύνορα, κάτω ἀπ' τὶς ὑποπτες ματιὰς τριῶν γερμανῶν χωροφυλάκων. Μὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ποῦ περνοῦσαν ἦταν τόσο, ὥστε δὲν τοῦχος ζήτησαν τίποτα.

Ὁ Ἄντρι δὲν μπόρεσε νὰ συνοδεύσει τὸ φίλο του. Ἡ ἀδεια τῆς γερμανικῆς διοικήσεως δὲν εἶχε μέσα καὶ τ' ὄνομά του.

— Ἄς εἶναι, ἐγὼ θάμαι κοντὰ σου μὲ τὴν ψυχῆ, ἀφοῦ δὲν μπορῶ νὰ θῶ μὲ τὸ σῶμα, εἶπε σιγὰ-σιγὰ στὸ φίλο μας.

Στὸ προηγούμενο ταξίδι, ὁ ταγματάρχης Μαρὲν τοῦχε δεῖξει ἄλα τὰ ἱστορικὰ σημεῖα τῶν μαχῶν τῆς 16 καὶ 18 Ἀυγούστου. Τοῦχε κάμει σχεδὸν ὀλάκερο μάθημα στρατιωτικῆς τακτικῆς. Μὰ τὴν ἡμέρ' αὐτῆ, ἡ καρδιά τοῦχος ἦταν τόσο ἀφοσιωμένη στὸ ἱερὸ καθήκον ποῦ τοῦχος προσκαλοῦσαν, ὥστε ἄλη τὴν ὥρα ποῦ τ' ἀμάξι περνοῦσε ἀνάμεσα σὲ τάφους, δὲν ἔβγαλαν μιλιὰ.

Πολλὰ ἦταν τὰ μνημεῖα ποῦχαν στήσει οἱ Γερμανοί, ἀπ' τὴν ἐποχὴ τῆς κατὰκτησεως: Πύργοι, πυραμίδες,

«Οἱ δύο ἀξιωματικοὶ χαιρετήσαν...» (Σελ. 410, στ. α'.)

μαρμάρια λεοντάρια, άγάματα πολεμιστών θυμώνταν στις άκρες του δρόμου, όπου είχαν δεκατιστή τά συντάγματα του νικηφόρου στρατού. Και τα στεφάνια που στόλιζαν αυτά τα μνημεία, μαρτυρούσαν πως κι' αϊ νικητές δέ λημονούσαν.

"Υστερ' άπ' τ' Γκραβελότ, τ' άμάξι έστριψε άριστερά, πλάι στο σπιτάκι όπου ο Ναπολέων Γ' είχε περάσει τη νύχτα της 15 Αβγούστου. "Υστερ' άπ' τ' Βερνεβίλ και τ' Αμανβιλλιέ, διευθύνθηκε προς τ' Σαιν-Πριδά.

Δύο γερμανοί αξιωματικοί βγήκαν από μίαν έπαυλη και κάλπασαν προς τ' μέρος τους.

— Σε μάς έρχονται, είπε ο άδδās. "Ο στρατηγός Στρέλιτς με είδοποίησε πως θά μάς περιμένουν.

Τ' άμάξι σταμάτησε. Οι δύο αξιωματικοί έφεραν τ' χέρι στο κεραμίδι του κασκέτου και χαιρέτησαν.

"Ο πρώτος ήταν πάνω κάτω πενήνταρής, με γκριζα γενιάδα. "Ο γιακάς, τ' άμανβιλια και τ' σιρηνία της στολής του ήταν άδικα κόκκινα. "Απ' τ' διακριτικό αυτό κι' άπ' τ' ά δύο άστέρια που λάμπαν πάνω στις έπωμίδες του, ο Γιώργος κατάλαβε πως ήταν συνταγματάρχης του Έπιτελείου.

"Ο αξιωματικός που τ' άκολουθούσε, φορούσε άνοχη μπλέ στολή, άνήκε στο σώμα των Σαξώνων καραμπινιέρων κι' είχε βαθμό λοχαγού. "Ο συνταγματάρχης συστήθηκε και σύστησε και τ' συνοδό του:

— Φόν Σμεττάου, δμπερστ (συνταγματάρχης)!

— Φόν Κόνε, ριττιμάστερ (λαρχός)!

"Υστερα, σ' πολ' καλή γαλλική:

— Έχω τήν τιμή ν' μιλω στον αιδεσιμότατο Όρμεσσόν;

— Μάλιστα.

— Τότε ή κυρία είναι, δίχως άλλο, ή Κυρία του συνταγματάρχη Καρδινιάκ. Λάβετε τήν καλοσύνη ν' α με παρουσιάσετε.

"Ο άδδās υπάκουσε. "Υστερα παρουσίασε και τ' Γιώργο, γιατί έπρεπε ν' τηρήσει τούς τύπους, άφου οι δύο γερμανοί αξιωματικοί ήταν στελεμένοι άπ' τ' στρατηγό Στρέλιτς για ν' χαιρετήσουν τή χήρα του συνταγματάρχη Καρδινιάκ και ν' θεθούν στη διάθεσή της.

Τι άπογοήτευση όμως για τ' Γιώργο! Τι διαφορά άνάμεσα στην εικόνα που άνερευόταν—μόνος αυτός με τή μητέρα του μπροστά στον άνοιγμένο τάφο—και στην κατάσταση που παρουσιαζόταν!

Μά βρισκόταν σ' γερμανικό έδαφος. Έπρεπε ν' άποταχθούν. "Ο νεαρός αξιωματικός έπνιξε τ' λυγμό που άνέ-

βαινε στο λάρυγγά του μπρος στους δύο αυτούς αξιωματικούς, που ή περιέργη ματιά τους βάραινε άπάνω τους. Τότε ο γερμανός συνταγματάρχης είπε:

— Κυρία, ένα σκληρό καθήκον μάς άποχρώνει: ν' ας επιβάλλουμε τήν παρουσία μας. Μά εν' άλλο καθήκον μάς άποχρώνει, άπό λεπτότητα, ν' κανονίσου με άλλους τή στάση μας: Μάς επιτρέπεται ν' άποσυρθούμε;

"Η χήρα του συνταγματάρχη κίνησε έλαφρά τ' κεφάλι πίσω έπ' τ' μαυρο πέπλο της και ψιθύρισε:

— Έυχαριστώ, κύριε.

— Αιδεσιμότατε, πρόσθεσε ο γερμανός αξιωματικός, μπρος στην εκκλησία του Σαιν-Πριδά θά βρήςτε τ' προσωπικό που ας χρειάζεται. Έχει διαταγή ν' συμμορφωθ' με τις οδηγίες σας και θά ας χρωστώ άποχρέωση αν δέν τ' προσφέρετε καμμιάν άνταμοιβή.

"Υστερα χαιρέτησαν πάλι κι' οι δύο κι' άπομακρόνηκαν καλπάζοντας προς τή διεύθυνση του Αμανβιλια.

Μ' όλη τή βαθεΐα του συγκίνηση, ο Γιώργος δέ μόρθηκε ν' μ' ήν παρατηρήσει τήν άμεικτη στάση των δύο αξιωματικών. Κι' ή στάση αυτή ας δείχνει, παιδιά μου, ότι άνάμεσα στους αξιωματικούς δύο χωρών, έστω και των π' άχθ' ήρωικών, υπάρχουν κανόνες συναδελφούσης και έθιμοτυπίες, που τηρούνται με θρησκευτική ελάθεια.

"Υστερ' άπό λίγο, μπήκαν κι' οι τρεις στην εκκλησία του Σαιν-Πριδά. Κανένα ίχνος του παλιού άγώνα δέ φαινόταν π' ά εκεί πέρα' ο καιρός είχε χαιρέψει π' ά γρήγορα τις πληγές των τ' ίχων παρά τις πληγές των ανθρώπων.

"Ο Γιώργος πήρε τή μητέρα του μπράτσο και τήν οδηγ' ασε στο σημείο όπου είχε γονατίσει κι' είχε κλάψει πριν άπό δεκαπέντε χρόνια.

Έχει τήν κατάλαβε και γονάτισε δίπλα του.

— Κυρία, είπε ο άδδās Όρμεσσόν σιγά ύστερ' άπό λίγες στιγμές: λάβετε τήν καλοσύνη ν' α μάς περιμένετε έδώ.

— Θέλω νάμαι εκεί, παρακάλεσε εκείνη.

— Θάρθω ν' ας πάρω στην κατάλληλη ώρα.

"Ο Γιώργος άκολούθησε τ' άπαξ. Δέν θέλησα ν' τ' ήν θάψουν στο κοιμητήριο, γιατί τότε, ύστερ' άπό ώρισμένα χρόνια, θά τ' ήχωναν και τώρα θά ψάχναμε τ' άκού. Τ' ήν είχαν θάψει άριστερά άπ' τ' δρόμο, στην άκρη του χωριού, προς τ' μέρος του Μοντανά.

— Είστε βέβαιος ότι θά ξαναβρήςτε τ' μέρος;

— Σε νάταν χτές...

Δύο νεκροθάφτες που περιέμεναν με τις άξίνες στα χέρια κι' ένας υπάλληλος με κασκέτο, χαιρέτησαν βαθιά κι' άκολούθησαν τ' άδδās.

"Όταν έφθασαν στο τελευταίο σπιτί, ο παπ' άς πέρασε τ' χαντάκι του δρόμου, μέτρησε δεκατέσσερα βήματα πάνω στο δρόμο, ύστερα άλλα δεκατέσσερα βήματα.

— Για ν' μ' ήν ξεχάσω, είπε, κράτησα τούς αριθμούς: πάχουν οι δείχτες των χιλιομέτρων.

Στο σημείο που στάθηκε, φαινόταν τ' χώμα λιγάκι άνασηκωμένο.

— Έδώ είναι; ρώτησε ο Γιώργος με φωνή πούτρησε.

"Ο παπ' άς έκανε νόημα καταφατικό. Κανείς σταυρός.

"Ο Γιώργος γονάτισε κι' οι νεκροθάφτες άρχισαν τή δουλειά τους.

— Καλύτερα ν' α φωνάξουμε τή μητέρα σας στην τελευταία στιγμή, είπε σιγά ο Όρμεσσόν.

"Η πέννα μου δέν έχει τή δύναμη ν' ας περιγράψει, παιδιά μου, όλόκληρη τή θλιβερή αυτή σκηνή. Μ' άρκει μόνο ν' ας π' ά ότι ή κυρία Καρδινιάκ ήρθε κι' αυτή στην π' ά συγκινητική στιγμή, όπως είχε ζητήσει.

"Όταν όμως ο παπ' άς της είπε με φωνή σιγαή και σοδαρή:

— Κυρία, ν' α τ' χρυσό μετάλλιο που έχει χαραγμένο τ' όνομα του γιου σας και που μάς βεβαιώνει για τήν ταυτότητα αυτού που βρισκεται έδώ...

"Η χήρα λιποθύμησε κι' έπεσε στην άγκαλιά του Γιώργου. Τήν έφεραν σ' άμάξι, κίτρινη σαν πεθαμένη.

"Όταν τήν συνέφεραν, άκούμησε τ' κεφάλι στον ώμο τ' ά γιου της και έξ' ασε σ' ά λυγμούς.

— Μ' ήν κλαίς πιά, μητέρα, ψιθύρισε ο νεαρός αξιωματικός. Άπό κεί πάνω, θά είν' ευχαριστημένος. Στο έξης θάναπαύεται κοντά μας.

— Α, ναι, θά ναι ή μόνη παρηγοριά μου, παιδί μου, και σ' ευχαριστώ που μου τήν έδωκες.

Τ' άμάξι κυλούσε τώρα στο δρόμο του Σαιν-Μαρτί-ω-Σέν, προς τ' Μπατιγ' ά και τ' Κουφλάν. Πέρασε πλάι στο μνημείο, που είχαν ύψώσει για τήν Πρωσσική φρουρά. "Ο Γιώργος γύρισε για τελευταία φορά τ' βλέμμα του προς τ' λόφο του Σαιν-Πριδά και ψιθύρισε τ' σ' αχο του Βιργιλίου:

«Μιά έκδικήτρα γενεά θά βγ' άπ' τ' ά κόκκαλά σας...»

Τρεις μήνες ύστερ' άπ' τή θλιβερή αυτή μέρα, άφου τ' ά λείψανα τ' ά συνταγματάρχη μεταφέρθηκαν στο κοιμητήριο του Σαιν-Σώρ, κοντά στα λείψανα των συγγενών του, έγιναν οι γάμοι του Γιωργίου Καρδινιάκ και της Λου-

κίας Ραμπλό στην εκκλησία του Σαιν-Λουί στις Βερσαλλίες.

Μάρτυρες του Γιώργου ήταν: ο συνταγματάρχης Μανιέρ, ο καλιός λοχαγός του Σαιν-Σώρ και ο έξ' αβελφος του Μπερτινύ, που για τή μεγάλη αυτή μέρα, είχε δάσει τή στολή των θωρακοφόρων. Μάρτυρες της νύφης ήταν ο κ. Άντοναί κι' ο Παύλος Κουτιριέ. Πληθος πολ' γέμιζε τήν εκκλησία κι' ο φίλος μας ήταν όλος καμάρι με τή λαμπρή στολή του και τ' όφραλα του νειάτα. Θάλασε κανείς π' ά στο πρόσωπό του ήταν συγκατερωμένα όλα τ' αχρίσματα της άνδρεϊας γενεάς που τελείωνε σ' αυτόν.

"Όσο για τή Λουκία Ραμπλό, ή χαρά που τήν πλημμύριζε, χάριζε στο πρόσωπό της άνέκφραστη γοητεία. Και μέσ στο πληθος ψιθύριζαν ότι ή γενναία κόρη είχε συνοδεύσει τ' ά πατέρα της στα βάρη του Σουδάν, ότι κι' οι δύο κινδόνεψαν ν' α χαθούν κι' ότι υπήρχε δικαιοσύνη στον κόσμο, άφου, αντί ν' α βρ' ά τ' ά θάνατο, βρ' ασε και τήν εδύχια για όλη τή ζωή.

Στήν πρώτη σειρά του πληθους ήταν πολλοί αξιωματικοί άπό τήν τάξη του Γιώργου Καρδινιάκ κι' άπ' τ' 1ο Πεζοναυτικό Σύνταγμα. Μόνο ο λοχαγός Κασσαίλ έλειπε, γιατί είχε φύγει με άποστολή για τ' π' ά μακρυνό σημείο του Σουδάν. Μά ο Περίνος ήταν εκεί, με τή μεγάλη στολή του άνθυποασπισού και δίπλα του έδειχναν όλοι ένα παιδάκι, που τ' ά μεγάλα ξαφνισμένα μάτια του στριφογύριζαν στο κατάμαυρο πρόσωπό του. Ήταν ο Μπάμπας που για τ' ά επίσημο της μέρας, δέχτηκε ν' α βάλει όλόκληρη τή στολή του πεζοναύτη, με παπούτσια και με γκέτρες.

"Ο Μοχίλοφ, που τ' ά πρόσωπό του ποτέ δέ φανέρωνε τις έσωτερικές συγκινήσεις του, σήμερα άκτινοβολούσε. Γιατί δέ χαιρόταν μόνο για τήν εδύχια του κυριού του. Τ' ά ίδιο π' ά είχε έρθει ο Φιλαράκος, που έμαθε άπ' τις έφημερίδες τούς γάμους του όπολοχαγού του.

"Ο άδδās Όρμεσσόν έπρόφερε τ' ά λόγια που φέρνουν τήν αϊώνιαν ένωση. "Υστερ' άπό λίγες μέρες, ο Ιεραπόστολος έφυγε για τή μακρυνή Άνατολή.

"Όταν ή τελετή τελείωσε, ή συνοδεία έτοιμάστηκε ν' α βγ' ά κι' ο Γιώργος γύρισε προς τή γυναίκα του για ν' α τις προσφέρει τ' ά μπράτσο του. Τότε, πίσω άπ' άνα στόλο, τ' ά μάτι του πήρε μιά στολή, μιά άπλή στολή πεζοναύτη.

"Ένας ψηλός νέος με ήλιοκαμένο πρόσωπο, είχε μπ' ά στην εκκλησία για ν' α χαιρέτησει όπως κι' οι άλλοι, τούς νεόνυμφους. Μά δέν τολμούσε μήτε ν' α προχωρήσει, μήτε ν' α βγ' ά.

"Ο Γιώργος τ' ά είδε με τ' ά βλέμμα

στον Άντρι, που ήταν «έπί της τιμής» των νεόνυμφων.

"Ο νεαρός αξιωματικός της Λαγεώνας πλησίασε τ' ά στρατιώτη κι' άλλαξε μερικ' ά λέξεις μαζί του. "Υστερα τ' ά πήρε χαμογελώντας άπ' τ' ά χέρι και τ' άν έφερε μπρος στο Γιώργο Καρδινιάκ.

Κι' ο Γιώργος, άντικρύζοντας τ' ά στρατιώτη αυτό πουχε τ' ά χέρι κρημαμένο ζ' ά τ' άν όμο, γιατί τ' ά τραύμα του δέν είχε ακόμα γιατρευτεί, γνώρισε τ' ά Ρουσσώ, τ' ά λιποτάχτη!

Προχώρησ' ένα βήμα και τ' άδωσε τ' ά χέρι:

— Λουκία, είπε, σου παρουσιάζω ένα γενναίο στρατιώτη, πουρχεται άπό πολ' ά μακρ' ά...

— Ύπολογάέ μου, ψιθύρισε ο στρατιώτης, πόση εδύγνωσούνη ας χρωστ' ά... Ποτέ δέ θά ας λημονήσω!

Θά με πιστέψετε ότι, άνάμεσα στις άπειρες χαρές αυτής της μέρας, ή χαρά που δοκίμασε ο Γιώργος άκούγοντας

"Ήταν ένας σταυρός της Λαγεώνας... (Σελ. 402, στ. Β')

τις ευχαριστίες του ταπεινού αυτού στρατιώτη, ήταν μιά χαρά άνώτερη και βαθύτερη;

"Η ήθικη άνάσταση του ανθρώπου αυτού, ο γυρισμός του άπ' τήν άτιμωτη στον ίσιο δρόμο, ήταν έργο του Γιώργου, που γιατ' ά περηφανεύεται περισσότερο για τ' ά όλους τούς ήρωϊσμούς του...

Τ' ά «Δελφινάκι» που γνώρισαμε στο πρώτο μέρος της ζωής του, συνέχισε τ' ά στάδιό του.

Στ' ά 1886 που τ' ά άφίνουμε, είναι τριάντα χρόνια και παίρνει τ' ά βαθμό του λοχαγού. Τ' άν περιμένουν καινούργιες άκαταλείτες στις άποικίες: θά πάει στο Τομπουκτού, θά πολεμήσει στη Λαχομένη, θά λάβει μέρος στο στρατ' ά της Μαδαγασκάρης, θά γνωρίσει τ' ά Κογκ' ά και τέλος θά πολεμήσει στην Κίνα. Έχει τριάντα χρόνια στρατιωτικής ζωής μπροστά του.

"Άραγε θά προφτάσει τ' ά μεγάλο πόλεμο, που προσδοκούν εκείνοι που δέν έχουν λημονήσει;

"Όπως νά ναι, εν' ά τελειώνω έδώ τήν ιστορία μ' άς Στρατιωτικής Οικογενείας, που τήν παρακολουθήσαμε τρία δ' άλκιρα χρόνια. Ίσως κάποτε κάποτε ας μιλ' α για πράγματα πολ' σοδαρά για τήν ήλικία σας και πολ' θλιβερά για τήν παιδική σας εδύθυμια. Τ' ά καμα γιατί χρειάζόταν, παιδιά μου. "Η στρατιωτική ζωή είναι γεμάτη τραγικές άντιθέσεις και συγκλονιστικές συγκινήσεις. Και δέν άπέφυγα ν' ας παρουσιάσω τις στιγμές που ο άνθρωπος βρισκεται στο σκληρό δίλημμα ν' άπακούσει ή στο καθήκον ή στις προσωπικές του έπιθυμίες. Δέν άπέφυγα ν' ας φανέρω τις π' ά τραγικές εικόνες τ' ά θανάτου, για ν' ας διδάξω ότι χρωστ' ά ν' α περιφρονεί τ' ά θάνατο μπροστά στην προαγωγή του καθήκοντος, όχι μόνο ένας στρατιωτικός, αλλά και κάθε άνθρωπος με εδύγενική καρδιά και δυνατό χαρακτήρα.

ΤΕΛΟΣ
ΒΙ. Α. ΕΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

["Ένα χαριτωμένο βελιάρδακι, με τ' ά τίτλο «Χάνε κι' άλλα παζα» έδωκε ο συνεργάτης μου κ. Γ. Μ. Παναγιωτόπουλος. Μερικά έχουν προσημοποιηθ' στη «Διάπλαση». Άπ' αυτά είναι και τ' άρατο κομμάτι που άναδημοσίεω έδω. — Σ. τ. Α.]

ΟΙ ΚΑΜΠΑΝΕΣ
Καμπάνες χτυπούν μέσ' στη γλαυκή μοναξιά. "Ο οδρανός είναι κατάφωτος άπό τ' άν πρηνό χειμωνιάτικο ήλιο, τ' ά βουνά χιονισμένα, τ' ά λαγκάδια όβρα άπό τήν άδιάκοπη βροχή της νύχτας. Κ' οι καμπάνες ήχουν, σαν ένα γνώριμο εδύθυμο γέλιο, με μιά παιδικάτικη φαιδρότητα μέσ' στη γλαυκή μοναξιά. "Ο άντίλαλος που άφήνουν μέσ' στις χαράδες και τις πλαγιές είναι σαν τ' άν κρότο του καθάρου κρουσάλλου κι' άπλώνεται σαν τ' άν άνασασμό του χειμάρρου πάνω στις άσπρες, άκηλίδωτες έκτάσεις, που χύνει πλήθια τ' ά ρόδα της ή αγγή. "Ας είναι μακαρισμένη ή άγαθή εδύθυμια, που εδύδωγησε τή νύχτα τούτη τή γ' ή' έχυσε τ' ά λαρό της φ' άς πάνω στους καταφρονεμένους και τούς ταπεινούς, πάνω στους δικαίους και τούς άδίκους!

Οι καμπάνες που χτυπούν μέσ' στη γλαυκή μοναξιά, δέν είναι άπό χαλκό, άπό σκληρό κι' άλύγιστο μέταλλο. Δέν άφήνουν μ' άν έπίσημη κ' έπιδημική ήχώ βγαλμένη άπό τήν καρδιά των σκοτεινών Δεκεμβρίων. Ούτε σαλπίζουν σαν σάλπιγγες έφόδου γύρω άπό τ' ά τείχη της Έριχώς. Δέν είναι φτιασμένες άπό ασίμι ή άπό χρυσάφι στιλπνά είναι πολ' άπλ' ά για ν' α υπαρέσουν ν' άντιμετρήσουν με τις μικρές τους δυ-

νάμες τη φαιδρότητα μιὰς εύτυχισμένης γιορτής. Η φωνή τους δὲ μπορεί ν' ἀπλωθῆ ἀπὸ τὴν ἀβατην ἔρημιὰ στὶς πολυθρόνες καὶ ἀνήσυχες πολιτείες. Οἱ καμπάνες τῆς γλαυκῆς μοναξιάς ἤχουν σὰν στόματα παιδιῶν, ποὺ ξεσποῦν σ' ἔν' ἀπρόντιστο γέλιο· εἶναι σὰν μικροί, μαγεμένοι αἰετοὶ ποὺ μιλοῦν ἐκστατικὰ γιὰ μυστικὰς εύτυχίας· μοιάζουν μὲ ράμφη κορυδαλῶν ποὺ ὑψώνουν τὴν εύχαριστήρια δέσμη τους πρὸς τὸ διάφανο φῶς τῆς αὐγῆς· δὲν εἶναι πιὸ χοντρές ἀπὸ κάλυκες τῶν ἰνοιξιάτικων ρόδων, ποὺ μεθοῦν ἀπὸ ἀνέφραστη εύτυχία, καθὼς τοὺς γκιζοῦν ἀπὰλὰ τὰ γαλάζια φτερά τῶν ζεφύρων. Οἱ καμπάνες τῆς γλαυκῆς μοναξιάς διηγούνται μὲ μιὰ φωνὴ χαϊδευτικὴ σὰν τὸ κελάρισμα τῆς πηγῆς μέσ' στὴν κουφόλα τοῦ βράχου, ἔλα τὰ μεγάλα καὶ τὰ θαυμάσια τοῦ Θεοῦ· μιλοῦν γιὰ τὸ ἀσπλο χιόνι τῶν φηλῶν βουνῶν, γιὰ τὴς μελωδικῆς φωνῆς τοῦ δάσους, γιὰ τὰ γαλήνια, κοιμισμένα λαγκάδια, γιὰ τὰ χρυσοδέτα ρέδα τῆς αὐγῆς, γιὰ τὴν στοχαστικὴν ἠρημία τῶν χωραφιών, ποὺ μεγαλώνει πληθωρικὰ τὸ νέο γρασιδί. Οἱ καμπάνες τῆς γλαυκῆς μοναξιάς μιλοῦν σὰν μαγεμένοι αἰετοὶ καὶ γιὰ κάτι ἄλλο ἀκόμα: γιὰ τὴν φαιδρότητα τῶν παιδιάτικων χρόνων καὶ γιὰ τὴν καλοσύνη τῶν ἀπλοϊκῶν καρδιῶν.

I. M. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΗΝΑ'Ι ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
"Τ' ΑΓΟΡΑΚΙΑ ΜΟΥ,"

Ἀγαπητοί μου,
ΜΟΥ ἀφιέρωσαν ἓνα βιβλίο! Στὴν πρώτη σελίδα διαβάζω τυπωμένο τὸνομά μου. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά ποὺ μοῦ κάνουν τέτοια τιμὴ· μὰ ἡ ἀφιέρωση τούτη μ' εύχαριστεὶ ἐξαιρετικὰ. Γιατὶ τὸ βιβλίο μλεῖ γιὰ παιδιὰ καὶ σὲ παιδιὰ. Γιατὶ τὸ γράφει ἓνας μέγας, Σουηδὸς συγγραφέας, ὁ Γκούσταβ Γκέιγερσταμ, ποὺ ἔχει γράψει καὶ τὸ περίφημο ἐκείνο «Βιβλίο τοῦ μικροῦ Ἀδεύφου». Καὶ γιὰ τὸ μετέφρασε ὠραϊάτατα ἓνας λαμπρὸς ἄνθρωπος μὲ νοῦ καὶ μὲ καρδιά, ὁ ἀγαπητὸς μου φίλος I. Χρυσάφης, ὁ γυμναστικὸς ἄ, τί χαριτωμένο βιβλιάρκι, παιδιὰ μου! Ἐπιγράφεται «Ἄγοράκια μου—ἓνα καλοκαιριάτικο βιβλίο γιὰ μεγάλους καὶ μικρούς» (εἶναι, βλέπετε καὶ γιὰ μεγάλους)· καὶ διηγεῖται τὴ ζωὴ δυὸ μικρῶν ἀγοριῶν στὴν παραθαλάσσια ἐξοχὴ ὅπου πῆγαν μὲ τοὺς γονεῖς τους νὰ περάσουν τὸ καλοκαίρι: Πῶς ὁ ἓνας ἔγινε καὶ πιλότος, πῶς ὁ ἄλλος ἔπιασε τὸ πρῶτο του ψάρι μὲ τὰ γκίστρι, πῶς ὁ πρῶτος ἀπόχησε ἓνα μεγάλο καράβι (παιχνίδι ἐνοσεῖται),

πῶς ὁ δεύτερος ἔπιασε μιὰ μέρα στὴ θάλασσα καὶ τὸν ἔβγαλε ὁ σκύλος, πῶς τὸν ἔβαλαν γι' αὐτὸ στὴν ἐφημερίδα, — καὶ καθέξῃς, ὡς ποὺ τὴγοράκια γύρισαν στὴ χώρα.
Θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ φαντασθῆτε, παιδιὰ μου, μὲ τί ἀλήθεια, μὲ τί ψυχολογία, μὲ τί χάρη, μὲ τί ἐξυπνάδα ποὺ εἶναι γραμμένα αὐτὰ τὰ παιδιάτικα ἐπεισοδιὰκια! Μεγάλος, μικρός, ὁ ἀναγνώστης ρουφαίει τὸ βιβλίο σὰ γρανίτα. Δροσίζεται, γλυκαίνεται, σπαρταρίζει κάθε στιγμὴ ἀπὸ τὰ γέλια καὶ, ἐκεῖ ποὺ γελᾷ, αἰσθάνεται τὰ μάτια του δακρυσιμένα ἀπὸ μιὰ συγκίνηση, ποὺ τὴ δίνει μόνο ἡ τέχνη. Κι' ἐνθουσιάζεται, καὶ λυπάται στὸ τέλος γιατί τὸ βιβλιάρκι νὰ μὴν εἶναι μεγαλύτερο, γιατί νὰ μὴν ἔχη κι' ἄλλες τέτοιες θαυμάσιες σελίδες, πολλές, πολλές...
Γιὰ νὰ πάρετε μιὰ μικρὴ ἰδέα ἀπὸ τὸ ὕψος του, τὴ χάρη του, τὴν ἀπλότητά του, τὸ χούμορ του, σὰς ἀντιγράψω ἐδῶ μιὰ σελίδα ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴν:
«Ὅλο ἐτόυτο τὸ βιβλίο εἶναι ἓνα βιβλίο ποὺ γράφει γιὰ τὸ καλοκαίρι· καὶ τὸ μόνο ποὺ εἶναι ἀνάγκη νὰ θυμᾶται κανεὶς εἶναι ὅτι ὁ Ὅλλε ἦταν ἐννιά χρονῶ κι' ὁ Σφάντε ἔφτά. Εἶναι, βλέπετε, ἔτσι ἀσκήμα καμωμένα μερικά πράγματα σ' αὐτὸ τὸν κόσμο, ὥστε ἄλλα ἀγόρια εἶναι μεγάλα κι' ἄλλα μικρά. Ἄλλα εἶναι δυὸ χρόνια μεγαλύτερα κι' ἄλλα δυὸ χρόνια μικρότερα. Ἄν δὲν ἦταν ἔτσι, τότε πολλὰ ἀγοράκια θάταν καλύτερα ἀπ' ἔτσι πραγματικῶς εἶναι. Μὰ τώρα δὲν μπορεί πιὰ νὰ γίνῃ τίποτα. Γιατὶ εἶναι τόσο σπάνιο νὰ γεννιῶνται ἀδέρφια μὲ τὴν ἴδια ἡλικία. Κι' ἂν τύχει νὰ γεννηθῶν καμμιὰ φορά, τότε τὰ λένε διδύμα καὶ μοιάζουν καὶ τόσο πολὺ τὸ ἓνα μὲ τὸ ἄλλο, ὥστε οὔτε ὁ μπαμπὰς οὔτε ἡ μαμμὰ μποροῦν νὰ ξεχωρίσουν ποῖος εἶναι ὁ ένας καὶ ποῖος εἶναι ὁ ἄλλος, ἂν δὲν τοὺς δέσουν μιὰ κορδέλλα στὸ χέρι. Τόσο πολὺ μοιάζουν. Καὶ φυσικὰ δὲν θὰ εἶναι πολὺ διασκεδαστικὸ νὰ γυρίζῃ κανεὶς σ' ὄλη του τὴ ζωὴ μὲ μιὰ κορδέλλα στὸ χέρι, γιὰ νὰ ξέρῃ ὁ κόσμος ποὺ τὸν βλέπει, πῶς τὸν λένε. Αὐτὸ καθέννας τὸ καταλαβαίνει. Γι' αὐτὸ μοῦ φαίεται ὅτι ὁ Ὅλλε κι' ὁ Σφάντε ἦταν πάρα πολὺ εύχαριστημένοι νὰ εἶναι ὁ ἓνας μεγάλος ἀδερφός κι' ὁ ἄλλος μικρός ἀδερφός, ὅσο κι' ἂν θύμωναν καμμιὰ φορά γι' αὐτὸ, κι' ἂν ἤθελαν νὰ ἦταν διδύμοι, ἦταν πιὰ ἀργὰ νὰ γίνεταί λόγος γιὰ τέτοιο πράμα, γιατί εἶχαν κι' οἱ δυὸ γεννηθῆ. Ὁ Ὅλλε λοιπὸν ἦταν ἐννιά χρονῶ κι' ὁ Σφάντε ἔφτά. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὸ ἀλλάξῃ αὐτὸ τὸ πράμα. Ἀκόμα οὔτε ὁ μπαμπὰς κι' ἡ μαμμὰ. Κι' αὐτὸ ποὺ δὲν μπορεί νὰ τὸ κάνῃ ὁ μπαμπὰς

κι' ἡ μαμμὰ, δὲν μπορεί νὰ τὸ κάνῃ οὔτε ἄλλος κανένας. Αὐτὸ τὸ ξέρουν ἔλα τὰ παιδιὰ, καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ ἄταχτα».
Εἶδατε; . . . Κι' ἔπειτα, σοῦ λέει, δὲν μπορεί κανεὶς νὰ γράψῃ λογοτεχνικὰ γιὰ παιδιὰ! Ἐγὼ όμως τίποτα δὲν ξέρω λογοτεχνικότερο ἀπ' αὐτὴ τὴ σελίδα, τίποτα δὲν ἐδιάδασα ὠραιότερο ἀπ' αὐτὸ τὸ βιβλιάρκι τοῦ Γκέιγερσταμ. . . Καὶ θυμήθηκα ἓνα γράμμα ποὺ μοῦ ἔδειξε ἀδελφὸς τῆς ἡμέρας ἡ Διάπλασι. Μιὰ φίλη μας τῆς γράφει ὅτι μιλοῦσε κάποτε μ' ἓνα νέο λόγιον κι' ὅτι ὁ λόγιος αὐτός, ἀπάνω στὴν κουβέντα, τῆς εἶπε ὅτι ἡ Σελίς Συνεργασίας προάγει μόνο τὴ «χρυσὴ μετρίότητα», γιατί περιορίζει τὰ παιδιὰ νὰ γράφουν γιὰ παιδιὰ. Κι' ἔπειτα; Μήπως κι' ὁ Γκέιγερσταμ δὲν περιορίσει τὸν ἑαῦτό του νὰ γράφῃ γιὰ παιδιὰ; Κι' ὅμως ἔγραψε τ' «Ἄγοράκια μου», ἔν' ἀριστοτέργημα ποὺ τὸ διαβάζω μὲ ἡδονὴ κι' οἱ μεγάλοι.
Μὴν ἀκούετε! Ὅταν ἔχη κανεὶς λογοτεχνικὴ ἰδιοφυΐα, εἴταν ξέρῃ νὰ βλέπῃ τὸν κόσμο, νὰ παρατηρῇ τὴ ζωὴ, νὰ λαβαίνῃ ἐντυπώσεις καὶ νὰ τὶς ἐξωτερικεύῃ μὲ τὸ λόγο, κανεὶς ἔργον τέχνης, εἶτε γιὰ παιδιὰ γράφει εἶτε γιὰ μεγάλους, εἶτε ἀπὸ τὸν παιδικὸν κόσμο παίρνει τὸ θέμα του εἶτε ἀπὸ τὸν ἄλλο. Τὸ κάτω κάτω, ἡ Σελίδα μας δὲν εἶναι παρὰ γιὰ τὰ πρῶτα γυμνάσματα. Καὶ φυσικὰ, τὰ πρῶτα τοῦ γυμνάσματος ἓνα παιδί τὸ κάνει καλύτερα, γνησιότερα, εὐκρινέστερα, παίρνοντας θέματα ἀπὸ τὸν κόσμο ποὺ ξέρει.
Φαίνεται μόνο νάχη τὴν ἰδιοφυΐα ποὺ εἶπαμε, τὸ τάλαντο, τὴν κλίση, τὴ φλέβα. Κι' ἔμα ἔχη τὸ φυσικὸ, τὸ θεῖο αὐτὸ δῶρο, θὰ γράψῃ μιὰ μέρα καλὰ καὶ θὰ τὸ κατορθώσῃ γρηγορότερα ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ μικρόκοσμο. Ἰστέρα ἔχει καιρὸ νὰ περάσῃ καὶ στὸ μεγάλο. Ἄλλα καὶ στὸν πρῶτον ἂν μείνῃ, ἂν ἐξακολουθῆσῃ δηλαδή καὶ μέγας νὰ γράφῃ γιὰ παιδιὰ, αὐτὸ δὲν θὰ τὸν ἐμποδίσῃ τίποτα νὰναδειχθῇ ἓνας ἐξοχος λογοτέχνης, ὅπως ὁ Σουηδὸς αὐτός ὁ Γκέιγερσταμ, ποὺ θεωρεῖται ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐξοχότερους τοῦ κόσμου. Πῆρς μάλιστα, νομίζω, ἡ θὰ πάρῃ σὲ λίγο καὶ τὸ μεγάλο φιλολογικὸ Βραβεῖο Νόμπελ, — τὸ ἴδιο ποὺ πῆραν ὡς τώρα ὁ Κίπλιν, ὁ Ταγκόρ, ὁ Φράνκ, ἄλλα μαζί τους κι' ἡ Σέλμα Λαγκερλέφ, — ἄλλη γνωστὴ σας Σουηδὴ, ποὺ κι' αὐτὴ γράφει παραμύθια καὶ παιδικὰς ἀναμνήσεις γιὰ παιδιὰ.
Σὰς ἀσπάζομαι
ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΕΚΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΞΣΠΑΣΘΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΝΕΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΤΟΥ 1926

ΤΟ προηγούμενο φύλλο σὰς εἶπα, ὅτι τὸ Ἐσπαθῶμα ἔνα πληρῶνει κάθε χρόνο τοὺς συνδρομητὰς ποὺ γιὰ ἓνα ἢ ἄλλο λόγο ἀποχωροῦν, ἄλλα ὅτι φέτος ἐλπίζω νὰ εἶναι λίγοι οἱ ἀποχωροῦντες αὐτοί. Ὅστε, θὰ εἶπατε, Ἐσπαθῶμα φέτος δὲν χρειάζεται; Ἐάντε ἄλλο! Χρειαζέται καὶ πολὺ μάλιστα. Πρῶτο, γιατί δὲν θὰ μείνουν ὅλοι, εἶναι ἀδύνατο. Πάντα μερικὸι θὰ ἀποχωρήσουν, ποὺ γιὰ τὴν ἰσορροπία πρέπει νὰνακληρωθῶν. Δεύτερο, γιατί ὁ σκοπὸς τοῦ Ἐσπαθῶματος δὲν εἶναι μόνο ἡ διατήρηση τοῦ καθεστώτος, ἀλλὰ κι' ἡ οὖθηση τῶν συνδρομητῶν, τῆς νύκταφορίας, ποὺ μπορεί νὰ φέρῃ καὶ τὴ βελτίωση τοῦ περιοδικοῦ μας. Καὶ τρίτο, γιατί τὰ ἔξοδα τῶρα εἶναι τόσο πολλὰ κι' ἡ

συνδρομὴ σχετικῶς τόσο μικρὴ, ὥστε πρέπει νὰ προστεθῶν πολλοί, πολλοὶ νέοι συνδρομηταί, γιὰ νὰ τὰ φέρω ἴσα-ἴσα, χωρὶς νὰναγκασθῶ πάλι νὰξέσω τὴ συνδρομὴ.
Ἰδοῦ τώρα τί λέει κι' ὁ Ὀδηγὸς γιὰ τὸ Ἐσπαθῶμα, στὸ Ε' Κεφάλαιο: «Ἐπεκράτησε σὶὸν κύκλον τῆς Διαπλάσεως, νὰ ὀνομάζεται Ἐσπαθῶμα ἡ ἐγγραφὴ νέου συνδρομητοῦ ἀπὸ ἄλλον συνδρομητὴ ποὺ φρονιζέει μὲ ἀγάπη γιὰ τὴ διάδοση τοῦ περιοδικοῦ μας. Καὶ γιὰ νὰ ὑποβάλῃ καὶ νὰνατεμῆβῃ τὸν εὐγενικὸ αὐτὸ ἔηλο τῶν φίλων τῆς, ποὺ γίνεταί πρόξενος ἐνὸς μεγάλου καλοῦ σὶὸν παιδικὸν κόσμον καὶ γενικὰ σὶὴν κοινωνία, ἡ Διάπλασις ἱδρύει τὸν Διαγωνισμὸν Ἐσπαθῶματος». Πραγματικῶς, τὸ Ἐσπαθῶμα εὐεργετῆει ἀμέσως τὸν παιδικὸν κόσμον κι' ἡμέτερος τὴν κοινωνία, γιατί διαδίδει ἓνα περιοδικὸ ποὺ ἡ μορφωτικὴ του δύναμις εἶναι ἀπ' ὅλους ἀναγνωρισμένη. Ἀλλὰ, σύμφωνα μὲ ὅσα εἶπα καὶ παραπάνω, πρέπει τώρα νὰ προσθέσω καὶ τοῦτο: ἂν ὑπάρχη, ἂν ἔχῃ ἀκόμα τὸ περιοδικὸ αὐτὸ, εἶναι μόνο ἀπὸ τὸ Ἐσπαθῶμα.
Χωρὶς αὐτὸ, ἡ Διάπλασις θάναγκασθῶν νὰ διακόψῃ τὴν ἐκδοσὴ τῆς. Γιατὶ, μεγαλώνοντας, σιγά-σιγά οἱ παλιοὶ συνδρομηταί τῆς θὰ τὴν ἀφίαν ὅλοι καὶ νέοι δὲν θὰ ἐργάζωνται νὰ τοὺς ἀντικαταστήσουν. Καὶ τοῦτο πάλι γιατί, καθὼς ἔξερετε, ἡ Διάπλασις οὔτε ἀγγελίες σὶὸν τύπον δημοσιεύει, οὔτε ρεσιτάμους σὶὸς τοίχους κολλᾷ, οὔτε προαντορὸς, ἀνταποκριτὰς κι' ἀντιπροσώπους ἔχει. Οἱ πράκτορες τῆς, οἱ ἀνταποκριταί τῆς, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ συνδρομηταί τῆς. Σ' αὐτοὺς ἔχει ἀναθέσει τὴν διαδοσὴ τῆς καὶ τὴν διακρίσῃ τῆς. Ἐσπαθῶνον αὐτοί; Ὑπάρχει! Ἀδιαφοροῦν; Πειθαίνει! Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ, ἡ ἀληθινὴ σημασία τοῦ Ἐσπαθῶματος.
Κι' ὄχι μόνο τὴν διακρίσῃ τῆς ἄλλα, καθὼς εἶπαμε, καὶ τὴ βελτίωσῃ τῆς, τὴν προοδὸ τῆς, τὴ χρῆσωσται σὶὸ Ἐσπαθῶμα. Αὐτὸ τῆς εὐτελεῖται, τῆς δίνει τὰ μέσα νὰ γίνεταί *δυνατὰ καλύτερη*. Κι' ἀκόμα ἐλπίζω ὅτι μὲ τὸ Ἐσπαθῶμα θὰ μπορέσῃ κάποτε καὶ νὰ *μεγαλώσῃ*. Θυμᾶστε νί σὰς εἶπα πέρσον σὶὴν ἴδια προκήρυξη: Τὸ σάτι μας δὲν μὰς χωρεῖ πιὰ. Πρέπει νὰ μεγαλώσῃ χωρὶς κούβηση τὸ νοῦκι, δηλαδή τὴ συνδρομὴ. Κι' αὐτὸ θὰ κατορθώσῃ μόνο μ' ἓνα δραστήριο ἐκ μέρους σας Ἐσπαθῶμα. Ἐσπαθῶστε ὅλοι, κάμμετε ἀπὸ ἓνα τουλάχιστον νέο συνδρομητὴ, διπλασιασθῆτε, καὶ θὰ ἴδῃτε γρήγορα καὶ τὴ Διάπλασι σὰς διπλῆ.
Ἰδοῦ καὶ οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ Ἐσπαθῶματος. Τοὺς ἔχει κι' ὁ Ὀδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ, ἀλλὰ βάζω ἐδῶ τοὺς κυριότερους, γιὰ νὰ τοὺς μάθουν κι' οἱ νέοι συνδρομηταί ποὺ δὲν ἔγραψαν ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ χρόνου καὶ νὰ μπορέσουν κι' αὐτοὶ νὰ Ἐσπαθῶσουν, γιατί πρέπει φέτος νὰ Ἐσπαθῶσουν ὅλοι, ὅλοι! Ἐμπρός!

ΟΡΟΙ ΤΟΥ 26^{ου} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΕΞΣΠΑΣΘΜΑΤΟΣ

Α'.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ἐσπαθῶματος εἶναι ἐτήσιος. Θ' ἀρχίσῃ τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1925, θὰ λήξῃ τὴν 30 Νοεμβρίου 1926 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι, μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, θὰ ἔχουν ἐγγράφῃ νέους συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμηνίους ἢ τριμηνίους.
Β'.—Οἱ ἐγγράφοντες νέους συνδρομητὰς λογαριάζονται ὡς καθεστῶτες τῶσα φυλλάδια, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὄψῃ πρὸς τοὺς

ὄπ' αὐτῶν ἐγγραφέντες μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. (Δηλαδή, ὁ ἐγγράφων ἐτήσιον συνδρομητὴ λογαριάζεται ὡς καθεστῶς 52 φύλλα· ὁ ἐγγράφων ἑξαμηνιον, 26 φύλλα· ὁ ἐγγράφων τριμηνιον, 13 φύλλα· δύο συνδρομητὰς ἐτησίους, 104 φύλλα κτλ.)
Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα θ' ἀπονεμηθῶν ὡς ἑξῆς:
Βραβεῖον Πρῶτης Τάξεως:—Τὸ βραβεῖον τοῦτο θ' ἀπονεμηθῇ πρὸς *δυνατὸν μόνον*, ἦτοι ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1925, θὰ ἔχουν διαθέσει τὰ περισσότερα φύλλα, (πάντως ὅμως ὄχι ὀλιγότερα τῶν 780.)
Ἐάν δὲ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν διαθέσει τὸν ἴδιον ἀριθμὸν φύλλων μὲ τὸν τοῦ 15^{ου} βραβευομένου, θὰ *βραβευθῶν καὶ ὅλοι αὐτοί*, ὅσοι καὶ ἂν εἶναι. Ἐξ αὐτῶν ὅλων, ὁ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα, θὰ ἀνακηρυχθῇ Κορυφαῖος, θὰ δημοσιευθῇ δὲ εἰς τὴν Διάπλασιν ἡ εἰκὼν του, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν βραβευομένων, ἂν, ἐνοσεῖται, στείλουν τὴν φωτογραφίαν των. (Ἄν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος καὶ μικροὶ Σχολλογοὶ ἢ Ὅμαδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργούντων, θὰ ἀνακηρυχθῇ χωριστὰ καὶ Κορυφαῖος τῶν Ὀμάδων.)
Εἰς τοὺς τυχόντας Πρῶτης Τάξεως Βραβεῖου, πλὴν τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων των, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκδοδομένων, κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος (ἦτοι μόνον τοῖμοι Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης, ἡ συνδρομὴ Διαπλάσεως τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀλλὰ *τίποτε ἄλλο* ἐκτὸς αὐτῶν).
Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ κοστὸν τῶν φύλλων τὰ ὅποια διαθέσεν ἕκαστος, καὶ ὁ μὲν Κορυφαῖος θὰ ὑπολογίσῃ *80 λεπτὰ δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τῆσεως ταύτης *λεπτὰ 40*. (Παραδείγματος χάριν· ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, ἂν μὲν εἶναι Κορυφαῖος, θὰ παραγγίλῃ βιβλία ἀξίας δραχμῶν 90 (1500×60), ἂν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἄλλους, δραχμ. 60 (150×40).
Βραβεῖον Δευτέρας Τάξεως:—Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους ὁ ὅποιοι, μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1925, θὰ ἔχουν διαθέσει ἀριθμὸν φύλλων μέχρι τοῦ ἡμισίου τοῦλάχιστον τοῦ τελευταίου τῶν λαβόντων βραβεῖον Α' Τάξεως.
Ἐκ τούτων θὰ βραβευθῶν, καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν των, οἱ *εἰκοσιπέντε* πρώτοι κατὰ σειράν, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν διαθέσει τὰ περισσότερα. Ἐάν δὲ συμῆσῃ ὁ εἰκοστὸς πέμπτος νὰ ἔχη διαθέσει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἓνα ἢ περισσότερους ἐκ τῶν ἐπομένων, τότε θὰ συμπεριληφθῶν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Δεύτερον Βραβεῖον καὶ θὰ δημοσιευθῶν ἡ εἰκὼν καὶ ὅλων τούτων, ὅσοι καὶ ἂν εἶναι.
Καὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς θὰ σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκδοδομένων, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς Τάξεως θὰ ὑπολογίσῃ *40 λεπτὰ δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλων*, οἱ δὲ λοιποὶ *λεπτὰ 20*.
Ἐπίτοις:—Ἐπίτοις θ' ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας τοὺς λοιποὺς καὶ θὰ τοὺς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκδοδομένων, ἀξίας *20 λεπτῶν δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλων*.

ΟΔΗΓΙΑ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1.—Ἐκτὸς ἐτησίων συνδρομητῶν δυνατοὶ εἶς νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἑξαμηνίους καθὼς καὶ τριμηνίους. Πῶσα παραγγελία πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπαραίτητως ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.
2.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφῃ τις συνδρομητὰς, πρέπει νὰ στέλλῃ ἐκάστοτε τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντιτίμον τῆς συνδρομῆς των, ἂνευ ἀναβολῆς, χωρὶς δηλαδή νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἄλλους διὰ νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.
3.—Ἐγγράφῃ νέον συνδρομητοῦ διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς Ἐσπαθῶμα, πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νὰ ἔχη πληρώσει τὴν συνδρομὴν του καὶ διὰ τὸ ἴδιον ἔτος. Δὲν εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ ἔχη καὶ ψευδώνυμον.
4.—Ἡ ἐγγραφὴ ὁπόρου λογαριάζεται ὡς Ἐσπαθῶμα τοῦ κατεβάλλοντος τὴν συνδρομὴν του. Ἐπίσης θεωρεῖται Ἐσπαθῶμα τοῦ ἐμβάλλοντος τὸ ἀντιτίμον συνδρομητοῦ καὶ ἂν ἐντὸς τοῦ ἴδιου ἔτους ἀναπέσει τριμηνίου ἢ ἑξαμηνίου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος τὸ πρῶτον εἶτε ὄπ' αὐτοῦ εἶτε ὄπ' ἄλλου. (Ἡ ἀπευθείας ὁμως ἀναπέσει τῶν τριμηνίων ἢ ἑξαμηνίων δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ Ἐσπαθῶμα.)
ΚΑΝῶΝ ΓΕΝΙΚΟΣ: Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβίβασις καὶ μεταγγραφή Ἐσπαθῶματος. Αἰτήσεις συνδρομητῶν ἢ Σχολλόγων περὶ μεταγραφῆς Ἐσπαθῶματος, γενονόμεναι ὄπ' ἄλλον οὐδὲδήποτε καὶ ἐγγραφέντος ἦσῃ εἰς τὰ βιβλία μας ἀπ' ὄνομαί του, οὐδόπως λαμβανονται ὄπ' ὄψιν. Οἱ ἐγγράφοντες ἐπιμένοντες συνδρομητὰς ἐν ὀνόματι Σχολλόγου, ὀφείλουν νὰ τὸ δηλώσουν ἐκάστοτε συγχρόνως μὲ τὴν παραγγελίαν των.
Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΣΤΙΣ ΦΟΥΡΤΟΥΝΕΣ

Σ' άνοιχτή θάλασσα φουρτούνια... Μάταια ό ναύτης τιμωρείται... Βαρκόβλα όμορφη κι άγορμημένη...

Μέσ' τή φουρτούνα δια άνω-κάτου... Και θαύρη αείδος μνημα θανάτου...

Έτσι και στής ζωής τήν άγρια... Όσο και να παλέψει, ό τι να κόψει... Μι' άγνη ψυχή μπροστά στην αλ-...

Ο ΑΕΤΟΣ

Άπόγεμα πέμπτης. Εδώλημένη... Νέο, φτιάχνουμε έναν αέτο... Νά μιλήσωμε όμοια και τού Γιώργου...

Ναι, μά έχετε χαρτί, κα-λάμα... Έγώ έχω δύο δεκάρες... Έλα δώ γρήγορα...

Ναι, μά σπάγω... Έννοια σας. Ίσα ίσα τάχα... Χωρίστηκαν και σε λίγο γυρί-...

Σε λίγο όρα έτοιμος ό αέτος!... Τόν δένουσε στην άκρη τής κλο-...

Μοιάζει σαν ένα μεγάλο πολύχω-μο... Τό γλυκό νανούρισμα, τής; μάν-...

Τό γλυκό νανούρισμα, τής; μάν-...

Ποιον συγγραφέα; Έκβινον που μάς πείθει πως ή... Ζωή είναι γλυκιά κι' άείρη...

Μά λογαριάζανε χωρίς τόν ξε-νοδόχο... Σένα δυνατό φρόσιμα τού άέρη...

Τό άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ό Μίμης παίζει βιολι στην κίμαρά του... Κι' ό Γιάννης άφίνει κλωστή κι'...

Μά λογαριάζανε χωρίς τόν ξε-νοδόχο... Σένα δυνατό φρόσιμα τού άέρη...

Τό άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

Ποιον άρωμα ούς άραιοι πε-ρισσότερον; Τό άρωμα τό σπάνιον τής; εδ-...

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1925

Γ' Ιδε και 'Οδηγόν Συνδραμη-τού, Κεφ. Β', § 9 και καθέξης].

1. — Τό Δημοψήφισμα προς άνακήρυξιν τών δέκα άραιότερων Ψευδώνυμων τού 1925 προκηρύσσεται σήμερα υπό τούς εξής όρους:

2. — Έκλέξιμα ψευδώνυμα είναι μόνον όσα έγράφησαν εις τήν 'Αλληλογραφίαν τού τόμου τούτου, ήτοι εις τήν στήλην 'Ευ-...

3. — Ός έκλογείς δικαιούνται να λάβουν μέρος εις τό Δημοψή-φισμα όσοι μόνον έδωκαν μέν όλοι όσοι έ-...

4. — Από τό ως άνω (§ 2) εκλέ-ξιμα ψευδώνυμα, κάθε εκλογεύς έχει τό δικαίωμα να ψηφισή δέκα,...

5. — Τό ψηφοδέλιον θα γίνη ός εξής: Ένα κ' αριθμητά χαρτί όσο είναι περίπου τό ήμισιον έκστολι-...

6. — Έπιτρέπεται: Α' Νά στα-λούν πολλά Ψηφοδέλια μαζί έγ-...

7. — Δέκα ψευδώνυμα, όσα θα γινετοφάνησαν περισσότεροσ όρους, θραβευθούν: εν με-...

8. — Έπιτά βραβευθούν και κα εκλογεύς κληθού. ός έ-...

9. — Τό ίδιον θα γίνη ός εξής: Ένα κ' αριθμητά χαρτί όσο είναι περίπου τό ήμισιον έκστολι-...

10. — Έπιτά βραβευθούν και κα εκλογεύς κληθού. ός έ-...

11. — Ψηφα είναι δεκτά από σήμερα τέλους Μαρ-τίου 1925.

Αήλωσις: Μ. 'Αγγελια-τού Δημοψήφισμα πρέπει να είναι άπολυταί και εύπε-...

6. — Έπιτρέπεται: Α' Νά στα-λούν πολλά Ψηφοδέλια μαζί έγ-...

7. — Δέκα ψευδώνυμα, όσα θα γινετοφάνησαν περισσότεροσ όρους, θραβευθούν: εν με-...

8. — Έπιτά βραβευθούν και κα εκλογεύς κληθού. ός έ-...

τος του ιδιοκλήλου. (Ένας άπαθής, άν ήμκοσι να μα-...

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1924

Κατά τήν διαλογήν έλήφθησαν ός ύπην μόνον όσα ψηφοδέλια ήσαν σύμφωνα με τούς όρους τού Δημοψήφισματος. Τά λοι-...

Α' — ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: 'Ιδαντομάς, έλαβε ψήφους 453 (40%).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Τριανταφυλλένιο, 408 (34%). 'Ηλιονέννητα, 345 (31%). 'Ιερών τής 'Ελευθερίας, 306 (28%).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Θούριος Μέννας, 801 (88%). 'Γρατζέλα, 261 (24%). 'ΕΛ-...

ΕΠΑΙΝΟΙ: 'Ενδοξος 'Ελλάς, 127 (12%). 'Ιόνου Δάφνη, 122 (11%). 'Ονεασι-...

Β' — ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: 'Ατλας (40%). ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ροδοκόου, (38%).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: 'Αλκας Βελιγραντινή (34%). 'Μέσσα Βελιγραντινή (34%). 'Υαμίνα (32%).

ΕΠΑΙΝΟΙ: Μικρός Τυρπανιτής (12%). Μικρός Κολυμπήτης (11%). 'Εμμα-...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ 'ΔΙΑΠΑΛΑΣΣΙΣ, 'Αθήναι, 38 όδός Ευρωπαϊδου τήν 24 Νοεμβρίου 1925

ΣΗΜΕΡΑ λοιπόν τελώνουμε τό χρόνο μας και τόν τόμο, κι' από τό άρχόμενο, με τό καλό, άρχίζουμε...

Δώρα λάβουν τό ίδια και έξοτι βραβείον Ψευδω-...

10. — Έπιτά βραβευθούν και κα εκλογεύς κληθού. ός έ-...

11. — Ψηφα είναι δεκτά από σήμερα τέλους Μαρ-τίου 1925.

Αήλωσις: Μ. 'Αγγελια-τού Δημοψήφισμα πρέπει να είναι άπολυταί και εύπε-...

6. — Έπιτρέπεται: Α' Νά στα-λούν πολλά Ψηφοδέλια μαζί έγ-...

7. — Δέκα ψευδώνυμα, όσα θα γινετοφάνησαν περισσότεροσ όρους, θραβευθούν: εν με-...

φρανταστικός, όπως ό άν Κιχότης αείτος πο έλαρνε τούς άνεμόμυ-...

παιδίον (δρα τὰ λαβὰ) Ἐπί-
 σκου (δχι, ἂν ἐγγράφω τὸν ἔδ-
 ραφὸ σου, ἐὰν δὲν θὰ μπορῆς
 μόνο τὰ δέλωμα συνενεργήσῃται) Μ-
 κρὴν Πράδεδρον (10 τετρ. ἔγκλι-
 στήν ἐπέτησή σου δχι) Ἐπιση-
 εῖ (ναί, ἂν ἔχων περὶ σου τρεῖς μῆ-
 νες ἀπὸ τὴν πρότασιν) Βενυάλα-
 καν (ἑλαδν, εὐχαριστῶ) Στοιγ-
 γλαν, Κ. Παυλ. κλ. κλ.

Ἄνδρ. Γιαννακοπούλου, Φαύ-
 σταν, Οδὸν Ἰωνίου (ἑσ. εἰς α.).
 Εἰς δόξας ἐπιστολῆς ἑλαδν με-
 τὰ τὴν 28 Νοεμβρίου, ἔλα-
 τήσω στὸ ἐρχόμενον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ.

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 222ου Διαγωνισμοῦ.
 Δι' ἰσοσθένει δακτυλ. μέχρι 28 Ἰαννουαρίου]

761. Δεξιόγραφος

Τόποι τόνοι καὶ γὰ μὲνα,
 Γιατί ἔρχομαι μὲ δουή
 Κ' ἂν πετόχω καὶ κανένα,
 Θὰ τὸν ὠλο σπὴ στυμῆ.
 Μὰ χωρίζετε στὰ δύο;
 Μὰ οὐτ' εἶται δὲν πεθαίνω
 Μόνο σῆμαίον ἔπιλδ
 Κ' ἀκροτήρη θὰ σημάνω.

Ἄνδρ. Παρῆσι

762. Στοιχείογραφος

Ἀρχαία πόλη ἑκατοστή
 Ἐνα τῆς γράμματι χάνει
 Καὶ τρία βρίσκει σπὴ στυμῆ
 Ὁ γόνυ σου αὐτὸ τὸ βάνει;
 Φαλαγγική ἄδρα

763. Μεταγραμματισμός

Ἐναν παλιδ θεὸ τὸν ἐγγερίζω
 Κ' ἀπὸ τὸ σπῆθος του τοῦ βγάλω
 [ἕνα Ο,
 Σπὴ θέση του ἕνα Ἰώτα τοῦ κα-
 [θίξω
 Κ' ἰώτα τοῦ σουδὶ κάνω στὸ λε-
 [πτό
 Γαλατίας

764. Αναγραμματισμός

Στὸ Αἰγαίον μὲ μικρὴ
 Νῆσος εἶναι ἐλληνική
 Σὺ τὴν ἀναγραμματίζεις
 Καὶ μὲ βούτυρο, κρασί,
 Μοῦστο ἢ λάδι τὴ γεμίζεις.
 Ἐσθιτικὸς

765. Αἰνίγμα

Μᾶς' ὅς κάθε κυκαρίσι
 Θὰ μὲ βρῆς καλὰ χωμένο,
 Μὰ καὶ σ' ἕλο τὸ Περσίον
 Μὲνα βλέπεις ἑκαλωμένο.
 Γράμμα; δχι, μὴ νομίσης,
 Ἄνθρωπο ὅδ' θὰ ζητήσης.
 Φίλῆς Ἀσθίνης

766. Μουσικὸν

Πύργος, Ἄρτα, Σπάρτη, Ἀρμα,
 Μύσαρα καὶ Διακορ ὄ,
 Ἀπὸ ἕνα δίνων γράμμα
 Βι' ἄλλη κάνε σὺ δὲ φέρω.
 Μεγάλη Ἑλλάς

767. Μέτρον

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

Νάγκυκατασθῶν οἱ ἀσπερι-
 σκονοὶ διὰ γράμματων ὅστε νάναγ-
 νόσκονται κατὰ οὐρανόν· μέρος

τοῦ φρεοῦ, πόλις τῆς Γαλλίας,
 ἀρχαία περιφρημος πόλις, πόλις
 τῆς Πελοποννήσου, μέρος τοῦ ἴ-
 γου, θάλασσα τῆς Εὐρώπης, μ-
 θικός ψυχοπομπός, ἀσπεριόμοσ.
 Ἰαμῆν

768-772. Μαγικὸν Γράμμα
 Τῆ ἀνταλλαγῆ ἑνὸς γράμματος
 ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑ-
 νὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, καὶ
 σχηματισθῶν ἄλλαι λέξαι λέξεις,
 ἤπαρ, κἀπήλιος, ἀπαρῆς, ἕρηος,
 ἀθήρ.

Παντοῦ Παρῶν

773. Ἀπλή Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζη-
 τούμενων λέξεων ἀποτελοῦν νῆ-
 σον τοῦ Αἰγαίου, τὰ δὲ τριτὰ
 γράμματα ἕνα τῶν Τριῶν Σημα-
 τοφολάκων:

- 1, Ἐθαγγελιστῆς, 2, Πόλις τῆς
 Πελοποννήσου, κλεισιὰ κατὰ τὴν
 ἀρχαιότητα, 3, Λίμνη τῆς Εὐρώ-
 πης, 4, Εὐρωπαϊκὴ πρωτεύουσα,
 5, Θεὰ καὶ μεταφορολογικὸν φαι-
 νόμενον, 6, Κράτος εὐρωπαϊκῶν.

Ἀλία

744. Ἑλληνοσύμφωνον

ση-οια-οο-νιου

775. Γρίφος

κα	κα	κα	κα	κα	κα
κα	κα	κα	κα	κα	κα
κα	κα	κα	κα	κα	κα
κα	κα	κα	κα	κα	κα

Μεγάλη Ἑλλάς

Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

776-778. Cinéma - Rébus

- 1. — Τρελλὸς δι' βάρβα.
- 2. — Κραυγὴ δχι!
- 3. — Χρονιά, ἔμος, ἔκσι.
 Τρία ἄνθη.

Φαλαγγική ἄδρα

779. Sans Consonnes en sans

Voyelles
 ae-l-a-ls oui-dnsnt
 Ἐσθιτικὸς

Τέλος τοῦ 222ου Διαγ. Ἄσκειν
 Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενον ἀρχίζει νέος.

Σημ. — Καὶ τοῦ σημερινοῦ φύλλου
 οἱ ἄσκεισι εἶναι ἀπὸ βραβευμένους
 Συλλογῆς τοῦ τίτου Διαγωνισμοῦ.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τοῦ φύλ. 37

- 555. Ροδάκινα (ῥόδα, κινῶ). —
- 556. Νίσυρος - Σύρος. — 557. Τὸ
 γράμμα Σ. — 558-560. 1. Τὸ πα-
 γάνι (παγάνη). 2. Ἡ ἄσκουρις
 (ἀσκού ρίς) 3. Ἡ Λευρία (λευρῆ
 α.).
- 560. ΑΡΑΧΘΟΣ 561. ΠΕΡΣΙΑ
 Ρ Α Υ Τ (Ἔρις, Ρέα,
 ΑΛΛΕΓΡΑ Χάρος, Ἰάγεια,
 Χ Ε Α Υ Αἴσα). — 562
 ΟΥΓΑΤΗΡ Τὸ πεπερασμένον
 Ο Ρ Η Ο γράμμα εἶναι
 ΣΤΑΥΡΟΣ τὸ Α: Ἄκρον,
 ὕαλος, σπᾶθη, ὄλας, Ἰμέρα
 — 563. ΤΑΣΜΑΝ (Τὸ τέλος,
 ΘΑΛῆς, Ἀσῆμαχος, ἈκᾶΜας,
 Κάλχας, ΓεδεᾶΝ). — 564. Μονα-
 χὸς σου ὅρσις κ' ὅσο θᾶλει
 πῆδα. — 565. Τὰ ἔξοχα εἶσι σιάνια.
 (τὰ ἔξ ο. χα εἰς τς Πάν, ἱα.) —
 566. Démon (dés, mon). — 567.
 L'appetit vient en mangeant.

Νέος Τιμοκατάλογος
ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879-1893)
 ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους
 διαύχοντων ἀκόμη μόνον οἱ ἔξῃς
 πέντε: Τὸς, 12ος, 14ος, 18ος, καὶ
 19ος. Ἐκαστος, τόμος δρ. 25,
 κυκλοφορικῶς δὲ ἀποστελλόμενος
 δραχ. 26,50 διὰ τὸ Ἐσωτερι-
 κὸν καὶ δραχ. 32 διὰ τὸ Ἐξω-
 τερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894-1924)
 διαύχοντων ὅλοι οἱ ἐκδοθέντας τὸ
 μῆκος, 31 ἐν ὅλοι. Ἐκαστος τόμος
 ἀρραφός, δρ. 70 καὶ ραμμένος
 δρ. 75. Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκά-
 στου τόμου προσθετέα εἰς τὰς
 ἀνω τιμὰς: διὰ τὸ Ἐσωτερικόν
 δραχ. 2 ὁ ἀρραφός καὶ δρ. 2,50,
 ὁ ραμμένος, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικόν
 δρ. 13,50 — εἰς ἀρραφός εἰς
 ραμμένος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πλὴν λέξις μὲ
 ἀπλῆ στοιχεῖα δρ. 8 (τὸ ἐλάχιστον τι-
 μῆμα). Πέραν τῶν 10 λέξεων 20
 λέξων ἢ λέξις μὲ πλάγια δὲ στοιχεῖα
 δρ. 70 καὶ μὲ κεφαλαία δραχ. 1.
 Ὁ κριτικὸς στίχος δραχμῆς 3.
 Ἡ κριτικὴ ἀξιολογία εἶναι ἀποκρίτικη.

ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΥ

Ἀποτελέσματα διαγωνισμοῦ: Α) Ἰπε-
 ρόβαν, Β) Κερωνός, Γ) Νέστρο-
 ὀσλοῦδα, Δ) Γλυκὸ Χαμόγελο, Ε) Ἐ-
 ἄρκετοι Περσικοπορφύροι. Στελλετέ
 2,50 ταχυδρομικὰ καὶ ἄσκεις. — Ἐφα-
 νεῖς, ἤλαττε στὸ τέλος τῆς περιόδου
 μας, παλλημαρόδες: Μικῆλη, ἄλλο ἄ-
 τέ.— Ὁ ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΣ ΔΙΑΔΥΕΤΑΙ.

ΟΜΟΠΡΟΣΩΠΙΑ ΜΑΥΡῆ ΣΚΙΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΣΤ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἀπ' τοὺς δημοφιλῆς, βραβεύθηκαν:
 Α' ἘΝΔΟΣΗ ἙΛΛΑΔΑ (200 ψήφοι, οἱ
 περισσότεροὶ ἀπὸ ἀποσπαστῆς τῆς ΔΙΑ-
 ΠΛΑΣΗΣ), Β' ΙΩΑΝΝΙΝΟΣ (183 ψήφοι)
 Διὰ ἀπὸ γινωστὰ φερόμενα, Γ' ΤΡΙΑΝΦΑΓΙΔΕΝΙΑ (175 ψήφοι ἔλατ
 γινωστῶν). Ἄπ' τοὺς ἐκλογεῖς, βρα-
 βεύονται: Α' ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΣΠΕ ΠΑΠΑ-
 ΡΟΥΝΕΣ, Β' ΤΑΝΙΑ, Γ' ΤΖΕΝΝΥ. — Τὸς
 ἄλλους ἔλατ τὸς τὸς πρόβλημα ὁμο-
 πρῶσις τὸς διαγωνισμοῦ μας θεμα
 ἀρχαιολογίας.

(ἔξο. — 13274)

ΓΙΟΥ - ΠΙΟΥ, ΧΡΟΝΙΑ ΚΡΥΣΑ.

ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Ροδάκη Ἀργόλα, ἄσκεις 330. Νὰ νο-
 ροῦσεθς ἄλλοι.

ΠΑΤΡΙΝΟ ΝΑΥΤΙΚΟ

(ἔξο. — 13289)

Ἡ ἀλλοτρίη, ὁ τῆμος μου μὲ προ-
 καλεῖ οἶκτον. Μὴ φοβίσαι, δὲν εἶ-
 ναι ἀνθρωποφάγος.

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΝΕΜΟΣ

(ἔξο. — 13294)

Ἀμπερὶ ἔλιε, ἀκόμη περιμένω ἀπάν-
 τησιν.

ΡΑΒΙΡΟΣ

(ἔξο. — 1330)

ΠΑΡΑΡΗΜΑ τῶν ΠΑΛΙΑΤΕΣΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Προκηρύττονται Ἀ' μέγαν διαγωνι-
 σμόν. Γράψατε πὸ μὲ κάρτε!
 «Ποῖον νομίζετε ὅτι εἶναι τὸ ἐργασι-
 στικὸν αἶσθημα;»
 Τὸς τίς ἀσκεις καλύτερες ἀπαντήσεις,
 θὰ βραβεύσωνται μὲ εἰσορρα κάρτες: 2.
 Διακλαδοκίλια, Διακλαδοκίλια, κα-
 κῆμονον σπῆροδῶν σπῆν καλή
 καὶ ἀλλοτρίη Προσέταρι δῆμονος. ἄσκει:
 ἕκωντα Παράρημα, Σαρανταπύρον 14,
 Θεσσαλονίκη. ΦΑΥΣΤΑ

(ἔξο.)
 Νόβρωλο Τροῦλο, ἑσπερῶς 5;
 ἄμρον, Φυλῆλα. — ΦΑΥΣΤΑ

(ἔξο.)
 ΓΙΟΥ-ΠΙΟΥ, ἄσκει σπὴ γιορ-
 τοῦλα σου σπῆμα.
 Πόλη, Μάση, ἱα, Τῶνη καὶ
 ΧΑΝΟΥΜΑΚΙ

(ἔξο.)
 Ἀλχηστὶς. Ραῶ: Ἐκομῆλας, Νέ-
 φη τοῦ Ἐβοσινταῶν Πράδν,
 Ἰγκυπῶν, Ἀρράτσια, Σπῆν
 Νεράδα, Βιολῆτηλῆ μὲ τὴν
 ἕνα Σας τετραδία κερμῆνα: Ἀ-
 λῆνα, Καυ' ἱη, ἕσ σπῆμα. Μιὰ-
 τα, δὲν εὐνοδοστῆριμὸν ἕνα Σας
 τετραδία. — ἄσκει Μιχαλοπούλου,
 Ἐροῦ 36, Πάτρο.

ΗΡΩΣ Ζ' ΑΙΟΙΤΟΥ

Γωδ-Γωδ, γὰ τῆς σου, ἀλλοτρί-
 υς ἀρροῦλας ἰσάνω γράμμα
 καὶ τετραδία σου γινωστὴ σπῆμα-
 ση. Τρελλῆ Γουναί, ὅς ποτε δὲ
 κερμῆνα; ἕμα κα. σπῆμα;
 ΕΚΚΟΝ ΜΕΡΑΕΣ

(ἔξο.)
 Ἀποτέλεσμα Διαμοῦ (ἔξο. 1122):
 Ἐλαίψη, κολλῆκνῆσων δῖδο
 δύο βραβῆα: 1) Βραῦλα, 2) Ἐρη.
 Μαροκοποῦλου

(ἔξο.)
 Ἀναμῆνα μου ἦν τοῦ ἘΒΡΟΥ.
 ἔδωκα γὰ τὴ γῖλα σου τὶς αὐ
 θεμας εἰς ἕμα. ΤΑΝΙΑ

(ἔξο.)
 ΠΑΙΔΙΑ, ἕνα ἔδων λόγων ἢ
 ΤΑΝΙΑ, πῶνα γινετα στὸ ἔξῃς
 ἀλλοτρίωσις. Κερμῆνα μὲ δόσας
 ἕως πορῆ εἰς: Ἐσπῆτα δῖος πᾶ-
 ν' ἀναλλῆσαι Μυστῆκα, κᾶρ
 τῶς κτλ.

(ἔξο.)
 ΡΟΥΣΙΑΝ, βραβῆτηθε θεμα
 εὐχαριστῶ. ΤΑΝΙΑ

(ἔξο.)
 Σπῆν ἀναμῆνη ἰδαλοῦλα ΕΡΩΤ.
 Σ ΠΙΟΥ σπῆμα γινωστὴ ἱναίση γὰ τὴ
 γιορτοῦλα τῆς. ἄσκει ΓΙΟΥ-ΠΙΟΥ

(ἔξο.)
 Ὅτι εἰσπῆμας, ἄσκει φιλικῶς, ΦΑ-
 ΡΑΒ, ὅς τῆσων ἕμα ἕμα
 ΣΥΝΑΡ. ἕνοι ΚΡΙΚΟΙ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Γλυκὸ Χαμόγελο, ἰσοσθένει Διαπλάσσεως.
 Ἄσκειση, ἑλαδν, ἑνταλλάσσομε Μ.
 Μ.: ἰσοσθένει Διαπλάσσεως

(ἔξο.)
 Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ἔξο. ἕλκεται σπῆν ἐπὶ
 τῶν διαγωνισμῶν τοῦ ΓΙΟΥ-ΠΙΟΥ
 καὶ ἐπὶ τῶν ἐκδορῶν τοῦ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΡΙ-
 ΝΑΚΙ γὰ τὴ γιορτῆ τῶς πᾶνα ἀτυ-
 κῶμενα κ' ἀνέφελα.

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

(ἔξο.)
 Ἐπὸ ἄσκει, ἄσκει ἕμα ἕμα Μ. Μ.
 μέσον Διαπλάσσεως
 Μ. Μ. ἰΝΔΟΠΕΡΑ

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ
ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Τέμος Π. Γ. ΜΑΚΡΕ καὶ Σία - Σοφοκλῆους 1